

Sygehuse, men ogsaa af de dertil knyttede Funktionærboliger. Der siges bl. a. i denne Artikel følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op: „Det er vist paa Tide, at man fra Kommunernes Side protesterer imod de dyre Byggerier, Statsautoriteterne saaledes paa tvinger os. Kommunerne skal bygge ordentligt og forsvarligt, men vi kan komme dertil, at vi, dersom Statens Fordringer ikke lempes, maa opgive at gennemføre saadanne Foranstaltninger som f. Eks. Sygehusudvidelser. Lægerne burde støtte os her for at undgaa overdreven dyrt Byggeri og Indretning; thi Kravene kan let skrues saa højt op, at Skruen gaar over Gevind.“

Saa længe det drejer sig om Opførelsen af egentlige Sygehuse, det vil sige Steder, hvor syge Mennesker skal genvinde deres Helbred, staar Sundhedsstyrelsen utvivlsomt meget stærkt og bør sikkert ogsaa staa stærk, og de bevilgende Myndigheder vil her neppe med Held kunne reagere overfor Styrelsens Krav. Men det synes da ogsaa navnlig at være Sundhedsstyrelsens Krav med Hensyn til Funktionærboligerne, der har faaet Bægeret derovre til at flyde over. Her er man nemlig inde paa Omraader, hvor Sundhedsstyrelsen utvivlsomt er udenfor sit naturlige Speciales Grænser. Dette er ligeledes Tilfældet i det af Sparekommissionen indgaaende omtalte Tilfælde ved Opførelsen af Gunslev Pigeheim paa Falster, hvor for en Gangs Skyld Hjemmets Ledelse havde Ben i Næsen i Bevidstheden om, at den Plan, der ønskedes bygget efter, var i alle Maader god og forsvarlig. En Del af den Korrespondance, der er ført mellem Sundhedsstyrelsen og Opdragelsehjemmets Bestyrelse, findes aftrykt i Kommissionens Betænkning, og man vil se, at Sundhedsstyrelsen øjensynlig her forveksler et Pigeheim med et Hospital. Man forlanger, at selv de smalle Sidekorridorer skal have en Bredde af mindst 2¼ Meter, saaledes at en Seng kan vendes i dem. Man siger, at der ikke maa være spansk Væg mellem Toiletrum og W.C. Det er muligt, at det ikke bør finde Sted paa et Hospital, men her paa Christiansborg er der som bekendt overalt spansk Væg mellem Toiletrum og W.C., og ingen vil kalde det uhygiejnisk eller uforsvarligt. Man forlanger, at alle Pigernes Soveværelser skal kunne op-

varmes. Imidlertid mener Hjemmets Bestyrelse, at det er usundt for Pigerne, der kun skal opholde sig der om Natten, at disse Værelser er opvarmede, tilmed da Gangene er opvarmede. Sundhedsstyrelsens Skrivelse til Pigeheimmet munder ud i, at det maa anses for rigtigst at respektere de hygiejniske Krav fuldt ud, „selv om den derved forøgede Udgift skulde gøre det nødvendigt at reducere Antallet af Alumner noget“.

Det forekommer mig fuldt berettiget, at Sparekommissionen kalder Sundhedsstyrelsens Fordringer ved denne Lejlighed for meget rigoristiske, og Kommissionen hævder endvidere som sin Opfattelse, at Sundhedsstyrelsen ogsaa ved sine Krav overfor Aandssvageanstalterne har bidraget til at gøre disse Byggeforetagender saa overordentlig kostbare, som Tilfældet har været, hvilket ikke alene har givet sig Udslag i en stor Byggeudgift, altsaa Anlægsudgift, men ogsaa i en permanent Forøgelse af Driftsudgiften, til Varme, Lys, Rengøring og Vedligeholdelse. Endelig peger Sparekommissionen, for øvrigt ligesom Silkeborg Byraad, paa, at Krav af den Art, som Sundhedsstyrelsen stiller til Byggeforetagender, hvorom der fra Sundhedsstyrelsens Side skal gives Udtalelse, kan have en Virkning, der er lige modsat den, som Sundhedsstyrelsen maa antages at tilsigte, idet den Situation let kan fremkomme, at saavel Staten som kommunale Myndigheder opgiver at gennemføre Foretagender af humanitær Art, fordi de pekuniære Midler ikke strækker til, og at de overdrevne og i økonomisk Henseende vanskeligt imødekommelige Krav kan virke hemmende paa saadanne Formeraals Fremme og standse sociale Institutioners Udvikling. Og det var jo dog ikke Meningen med Sundhedsstyrelsen.

Vi har i Finansudvalget gennemgaaet disse Forhold med den højtærede Minister, og jeg vil her ligesom der spørge den højtærede Minister, om han ikke vil være med til, i hvert Fald i alle Spørgsmaal om Opførelse og Indretning af Bygninger, der ikke skal tjene egentlig Sygehusbehandling, at give Sundhedsstyrelsen en mindre afgørende og mere tilbagetrukken Stilling nærmest i Retning af Vejleder og Konsulent for de paagældende Myndigheder.